

la ieșire din dealuri, v. B. e cuprinsă între dealuri, din cari două șiruri paralele se aștern la sud, înjghebând în partea lor orientală cursul Nișcovului. Acî B. curge spre est, și iese în câmpie, la sudul gurei Nișcovului. Pozițiunea aceasta a văiei comunică cu șesul prin mai multe drumuri transversale, ce pleacă mai ales dela Cislău către Ploiesci, Mizil și Urлаți, precurmând ambele șiruri de dealuri. — În lungul drumului Tătarului se ved asemenea urme de fortificațiuni sau posturi întărite. Pe plaiu, îndată ce s'a trecut frontiera, e grupul de uvraje ڭis »la Cetate«; la frontiera se ved urmele unui post în zidarie; pe toată muchia Craiului, până la Zlon, se zăresc urmele

prin Mizil, Ulmeni și B., și în fine a șesurilor, care cuprinde restul j.-lui. Terenul șesurilor are o înclinațiune dela vest la est., ceea ce face ca toate apele, cari udă j.-l, se decline mai mult sau mai puțin spre est, în loc de a continua curgerea spre sud, după cum își primesc direcțiã când ies din munți. Partea muntoasă a j.-lui e formată din culmea *munților B.-lui*, și din mai multe culmi secundare, ce se lasă spre sud din această culme; după apele, cari le udă poalele, munții B.-lui se pot grupa în 19 serii mai importante, dintre cari amintim: *munții Siriului* între apele: Crasna, Valea Tătarului, Siriu și B., cu piscurile: Fețele (1675 m.), Bocârna (1500 m.),

Episcopia Buzău.

drumului roman și ale unui post roman, deasupra Zlonului.

[Iannescu.]

Buzău, județ în Rom., numit astfel după riul B., care îl udă în tot lungul său, cu o suprafața de 4862 km²., având (1890) o populațiune de 196,654 loc., între cari Rom. 192,419, Ovrei 2192; după confesiune: ort. 193,041, cat. 1148, prot. 256, mos. 2192, și alte confesiuni. Marca j.-lui e un templu, semn că aci este scaun episcopal, și o pasere. Jud. B. se mărginesce la sud-est cu j. Brăila, la est și nord-est cu j. Râmnicu-Sărat, la vest cu j. Prahova, la nord-vest cu Transilvania, la nord cu j. Putna și la sud cu j. Ialomița. În privința reliefului pământului j. B. se poate împărți în 3 regiuni deosebite: a munților, în partea de nord-vest și de nord a j.-lui, a dealurilor, care cuprinde tot centrul j.-lui până la o linie dusă dela vest spre est

Curu Muntelui (1416 m.); *munții Chiojdului* între apele: Bâsca Chiojdului, Siriu, B. și Valea Muscelului, cu piscurile: Monteoru (1408 m.), Stevia (1305 m.); *munții Istriței*, cei mai înaintați în câmpie, vestiți prin reminiscențe istorice; *munții Nechoiașului* între B., Arțagu, Bâsca mare, Păltinișu și Bâsca Rosilei, cu piscurile: Podu Calului (1446 m.), Tehărău (1365 m.), Virful Babei (1360 m.); *munții Penteleului*, cei mai însemnați în județ, între frontiera țerii, Bâsca mare și Bâsca mică, cu piscurile: Penteleu (1753 m.) și ramificațiunile sale: Balabanu (1600 m.), Piciorul Caprii (1543 m.); *munții Sibicului* în cari se găsește chihlibar; *munții Trestioarei* foarte bogăți în substanțe minerale, și mai cu samă în sare; *munții Cocii* asemenea bogăți în substanțe minerale, iar câțiva au salze; *munții Lopătarilor* cu piscurile: Măceșu (1355 m.), Brazeu